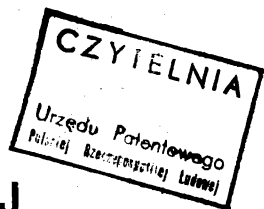

Warszawa, 15 lutego 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

F23g 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25872.

Kl. 24 d, 2.

Stanisław Filip Kwinto
(Warszawa, Polska).

Piec do spalania śmieci.

Zgłoszono 30 grudnia 1936 r.

Udzielono 6 grudnia 1937 r.

Znane jest powszechnie zjawisko wytwarzania się dymów o przykłej woni przy spalaniu śmieci. Przyczyną tego zjawiska jest obniżenie temperatury przy spalaniu zazwyczaj wilgotnych śmieci przez odparowanie wody, co pochłania ciepło wytwarzane w palenisku takiego pieca i utrudnia spalanie, gdyż za niska temperatura paleniska nie wystarcza do zapłonu produktów destylacji, powstających przy miernym podgrzaniu śmieci.

Wynalazek niniejszy ma na celu spalenie śmieci w ten sposób, aby jednocześnie był spalany dym i produkty destylacji bez przedostawania się ich na zewnątrz przewodu kominowego. Cel ten osiąga się w piecu, który posiada dwa rzędy rusztów, położonych jeden ponad drugim.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia przekrój pionowy podłużny pieca; fig. 2 — przekrój pionowy poprzeczny i fig. 3 — przekrój poziomy wzdłuż linii A — B na fig. 1.

Śmieci, wrzucone do pieca przez drzwiczki 1, układają się w komorze do śmieci 2 w postaci odwróconego U, leżąc na rusztach 3, których skrajne rusztowiny są nieco niżej ułożone. W pewnej odległości od tych rusztów, jeszcze niżej znajdują się ruszty 4, na których spala się opał, wrzucony przez drzwiczki 5, przy regulowanym dopływie powietrza przez drzwiczki popielnikowe 6, umieszczone poniżej rusztu 4. Przesuwalna przegroda 7 pozwala regulować dopływ tego powietrza w miarę potrzeby. Przy rozpalaniu ognia na rusztach 4 wystę-

puje podsuszanie śmieci, ułożonych na rusztach 3. Spaliny, wytwarzane na ruszcie 4, uchodzą do kanału 9 i przez komin na zewnątrz. Po drodze oddają swe ciepło przez przewodnictwo powietrzu, napływającemu przez regulowane drzwiczki 12 do kanału 10, które uchodzi następnie przez otwór 11 do przestrzeni ponad śmieciami 2, a następnie przez warstwę śmieci, ruszt 3 do kanału 9 ponad rusztem 4. Do śmieci 2 dopływa więc powietrze z komory 10 przez otwór 11 silnie przegrzane, powodując suszenie, destylację i spalanie. Dopływ powietrza do tej komory jest przez drzwiczki 12 odpowiednio regulowany. Zawdzięczając dostatecznemu dopływowi gorącego powietrza z góry, śmieci zapalają się na rusztach 3, a gazy spalinowe, przy tym spalaniu powstające, skierowują się w dół, gdzie łączą się z rozpalonymi gazami paleniska rusztów 4, po czym skierowują się przez komorę 8 do przewodu kominowego 9. Regulując dopływ powietrza i ilość paliwa na rusztach 4 łącznie z dopływem gorącego powietrza przez warstwę palących się śmieci na rusztach 3, można osiągnąć, jak to wykazuje praktyka, rozkład pary wodnej w końcu przewodu 8, co wśród rozżarzonych ścianek komory 9 zapewnia całkowite spalanie powstających gazów bez dymu i woni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec do spalania śmieci z podwój-

nym rusztem i podgrzewaniem powietrza, znamienny tym, że palenisko do śmieci (2) ułożone jest ponad rusztem (4) paleniska opałowego i posiada odwrotny kierunek dopływu powietrza, służącego do spalania śmieci, od stosowanego zwykle, a mianowicie od góry ku dołowi przez ruszty (3) ponad ruszt (4) zamiast normalnego kierunku od dołu ku górze.

2. Piec do spalania śmieci według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada regulowany drzwiczkami (12) dopływ przegrzanego powietrza poprzez kanał (10) i otwór (11), wskutek czego gazy spalinowe, powstające przy spalaniu śmieci, nie posiadając żadnego innego ujścia, przechodzą całkowicie przez ruszt (3) do paleniska o wysokiej temperaturze, przez co spalają się przy dostatecznej ilości regulowanego zasłoną (7) w popielniku dopływu powietrza do paleniska opałowego.

3. Piec do spalania śmieci według zastrz. 2, znamienny tym, że skrajne rusztowiny rusztu (3) są niżej osadzone, co powoduje, że wewnętrzna powierzchnia śmieci, na której odbywa się proces spalania, tworzy kształt próżnej komory i leży całkowicie nad paleniskiem opałowym, wobec czego na całej tej powierzchni śmieci poddaje się podsuszaniu pod wpływem ciepła promieniowania wysokiej temperatury tego paleniska.

Stanisław Filip Kwinto.

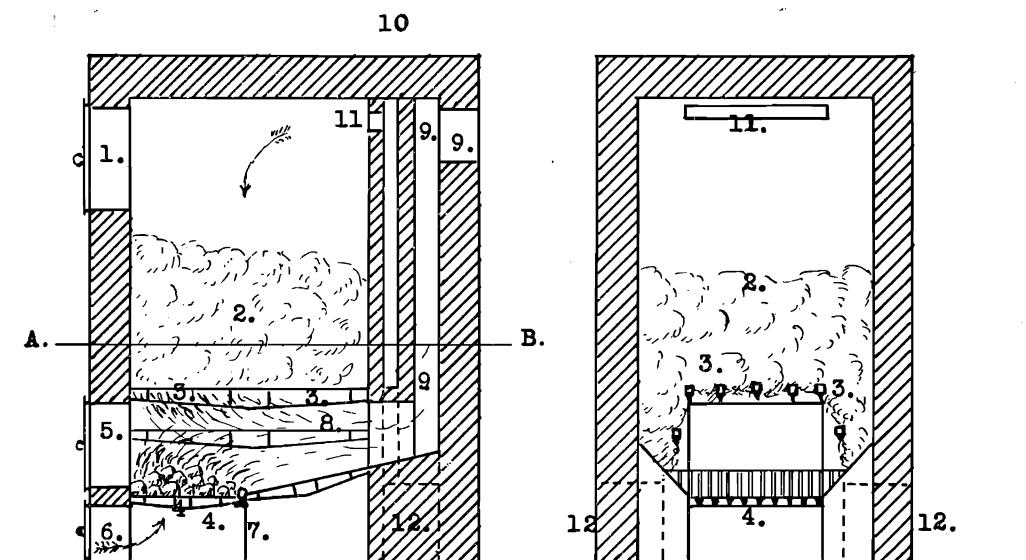

Fig. 1.

Fig. 2.

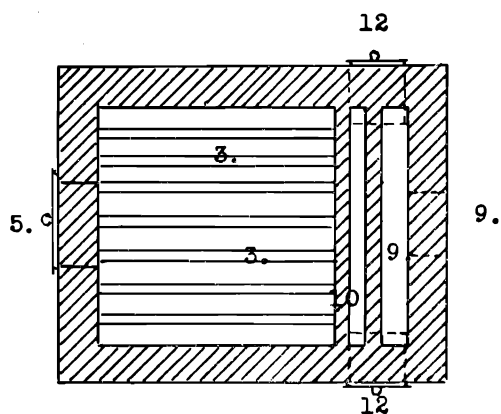

Fig. 3.